

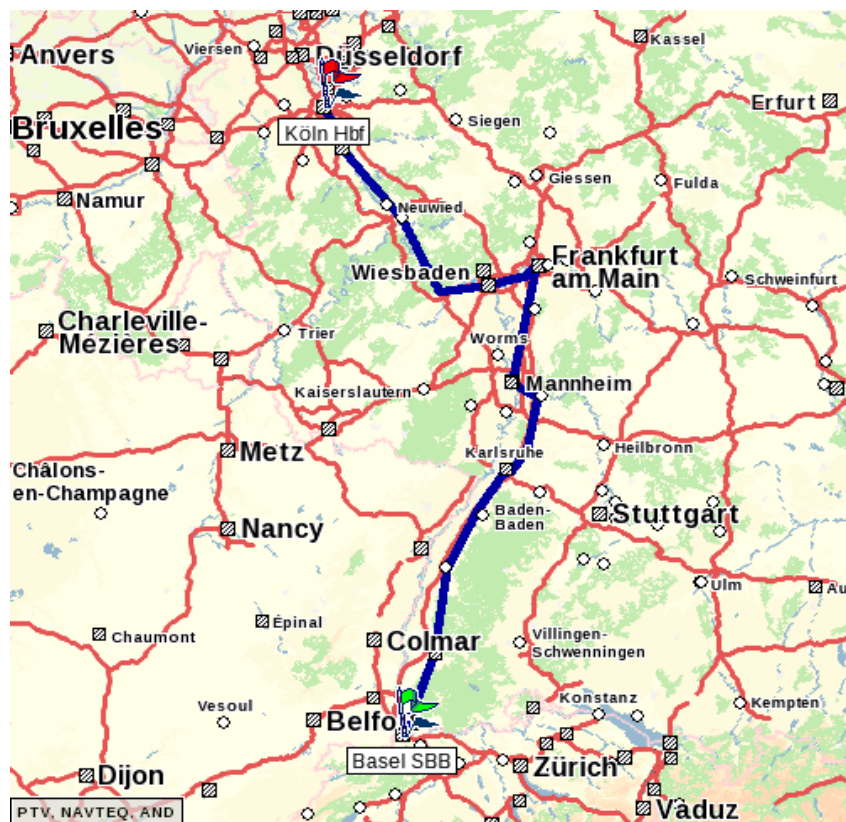
F5

KÖLN & Aachen

Miercuri 5 August 2009



Connection: from BASEL to KÖLN and back



Ce facem de la 6.00 am in Koln ?

Ne ducem sa ascultam slujba de la 6.30 in Dom !!!

Station/Stop	Date	Time	Duration	Chg.	Products
Basel SBB	Di, 04.08.09	dep 23:26	6:39	0	
Köln Hbf	Mi, 05.08.09	arr 06:05			ICE 608

Station/Stop	Date	Time	Duration	Chg.	Products	Standard fare
Köln Hbf	Mi 05.08.09	dep 15:18	5:29	1	IC, ICE	183,60 EUR
Basel SBB	Mi 05.08.09	arr 20:47				
Köln Hbf	Mi 05.08.09	dep 16:53	4:54	1	IC, ICE	183,60 EUR
Basel SBB	Mi 05.08.09	arr 21:47				
Köln Hbf	Mi 05.08.09	dep 16:54	3:53	0	ICE	202,60 EUR
Basel SBB	Mi 05.08.09	arr 20:47				
Köln Hbf	Mi 05.08.09	dep 18:53	5:02	1	IC, ICE	183,60 EUR
Basel SBB	Mi 05.08.09	arr 23:55				
Köln Hbf	Mi 05.08.09	dep 18:54	4:06	0	ICE 603	202,60 EUR
Basel SBB	Mi 05.08.09	arr 23:00				



Great demand for this connection is expected. A seat reservation is recommended.

SBB CFF FFS RESERVIERUNG 6063695566

CIV 1185 02 PERSONEN

30	⌚	VON/DE/DA	→ NACH/A	30	⌚	KL. CL.
04.08	23.26	BASEL SBB	→ KOELN HBF	*	06.05	2
*	*	*	→ *	*	*	*

608 ICE WAG 7 02 SITZE SEITENGANG : 95 96

NICHTR 2 FENSTER

CHF *****10.00

807220067387

343154 BASEL SBB 0121 0696 000109 09.05.2009 14:58 00000

SBB CFF FFS RESERVIERUNG 6063695567

CIV 1185 02 PERSONEN

30	⌚	VON/DE/DA	→ NACH/A	30	⌚	KL. CL.
05.08	18.54	KOELN HBF	→ BASEL SBB	*	23.00	2
*	*	*	→ *	*	*	*

603 ICE WAG 23 02 SITZE MITTELGANG : 31 32

NICHTR 2 FENSTER

CHF *****10.00

807220065381

343155 BASEL SBB 0121 0696 000109 09.05.2009 14:59 00000

Catedrala din Koln



Wie viele Menschen besuchen den Dom am Tag?

Am Tag kommen im Durchschnitt 10.000 Besucher in den Dom.

Im Sommer sind es etwas mehr im Winter etwas weniger.

Colonia este vechiul nume al orasului german Koln. Denumirea romana completa al milenarei metropole germane era, in anul infiintarii ei, 50 d. Hr., Colonia Claudia Ara Agrippinensium. Imparatul Claudiu, fondatorul ei, i-a dai acest nume intrucat era locul de nastere al sotiei sale Agripina. In perioada medievala Colonia (Koln) devenise un important centru economic, caci aici se intersectau cu riul Rin mai multe rute comerciale, educational, prin universitatea fondata aici in 1308, dar si religios. Sub acest ultim aspect, prestigiul orasului a fost pe



deplin reprezentat de catedrala a carei constructie a inceput aici inca din secolul al XIII-lea, mai exact in 1248. Timp de 600 de ani, cu perioade de intreruperi sau de munca entuziasta, a fost ridicata cea mai mare catedrala din Germania. La 15 august 1248, arhiepiscopul Konrad von Hochstaden a asezat piatra de temelie a catedralei, inchinata Fecioarei Maria si sfantului apostol Petru, ce avea sa fie cunoscuta, mai ales, drept Domul din Koln. Constructia ei a fost destinata pastrarii unui important si unic odor din lumea crestina daruit de Imparatul Frederic Barbarosa arhiepiscopului Rainald of Dasel in 1164, si anume relicvele celor trei magi care s-au inchinat lui Hristos la Betleem si i-au adus drept ofrande, aur, smirna si tamaie.

Desi initial constructia a inceput cu fervoare, ea a intrat apoi intr-un proces de stagnare, fiind reluata in etape si finalizata dupa o reluare entuziasta a lucrarilor, abia in 1880, incheierea lucrarilor a fost celebrata in Germania ca un eveniment national Dimensiunile sale

spun totul: 144 m lungime, 86 latime si o inaltime a turnurilor principale de 157 m. La incheierea lucrarilor era cea mai inalta cladire din lume, calitatea pe care si-a pierdut-o in 1884, dupa construirea Monumentului Washington, A ramas in schimb cea mai inalta structura gotica din lume. Fatada este impresionanta acoperind peste 400 m fiind mai mare decat cateva terenuri de fotbal puse laolalta. Cele doua turnuri printre care trec norii ii sporesc maiestuozeitatea. Intemperiiile naturii au transformat-o intr-un permanent loc de constructie, foarte rar putand fi vazuta fara schele. Comparat cu alte catedrale catolice, interiorul este calduros, invitand soarele sa patrunda prin vitraliile uriase din ferestre, ce contin peste 10 000 mp de veritabila arta a sticlarii din sase secole. Cele mai de seama lucrari de arta aunt : Sarcofagul Magilor, un sarcofag aurit datand din secolul al XIII-lea, cel mai mare relicvar din Occident, ti Vechea Cruce (aprox. 970) aflata langa sacristie, care este cea mai veche cruce din Alpi. Domul din Koln se afla sub jurisdictia Vaticanului, aici savarsindu-se slujbe si avand loc mari intruniri crestine precum Ziua Tinerelului Mondial la care a participat pe 18 august 2005 si actualul papa, Benedict al XVI-lea. In 1996 a fost inclus pe lista monumentelor UNESCO datorita, spune documentul, "valorii universale remarcabile a acestei opere exceptionale, a geniului creativ uman si o marturie plina de putere a persistentei credintei crestine In Europa moderna si medievala " .



Domul este situat pe o colina la 250 m de fluviul Rin. Are o înălțime de 175 m, fiind a-2-a ca înălțime după Munsterul din Ulm și a-3-a după Notre Dame de la Paix, din lume. Este construită în stil gotic și este declarată ca patrimoniu mondial UNESCO din 1996

Köln [orasul]

Coordonate:  50°56'33"N 06°57'32"E / 50.9425, 6.95889

Köln, în dialectul local Kölle (numită odinioară în limba română Colonia) (engl. și fr. Cologne, ital. și span. Colonia) este un oraș în landul Renania de Nord-Westfalia (Nordrhein-Westfalen) din Germania, pe locul patru ca mărime după Berlin, Hamburg și München. Din punct de vedere economic, cultural și istoric, Köln este cel mai de seamă oraș din Renania, important nod de cale ferată, la intersecția văii Rinului cu principalele căi comerciale între zonele de est și vest ale Europei.

Poziție geografică și clima

Orașul se întinde pe o suprafață de 405,15 km², de o parte și de alta a Rinului, pe coordonatele geografice de 50° 56'33'' latitudine nordică și 06° 57'32'' longitudine estică, la 37,5 m deasupra nivelului mării, în zona cuprinsă între regiunea muntoasă din vest (Bergisches Land) și munții Eifel la sud. Această poziție îi conferă condiții climatice caracterizate printr-o ridicată umiditate și încălzire a atmosferei, în special vara, datorită redușilor curenți de aer la adăpost de vânturile din vest, și o iarnă blândă sub influență oceanică. Precipitațiile atmosferice

anuale sunt în medie de 676 mm, relativ reduse. Fluviul Rin face parte din frumusețile orașului, pe de altă parte - datorită variațiilor frecvente ale debitului - nu rareori se revarsă, provocând inundații (cea mai gravă în februarie 1784, ultimile în 1993 și 1995).

Köln - Vedere panoramică de pe podul Deutz



Istoric

Köln este cel mai vechi dintre marile orașe ale Germaniei. Numele derivă din denumirea avută în timpul romanilor, "Colonia Claudia Ara Agrippinensium". Agrippina, soția împăratului Claudius, născută în regiunea Rinului, a ridicat colonia romană "Agrippina Agrippinensis" în anul 50 p.Chr. la rangul de oraș. În timpul prezenței romane, orașul era capitala provinciei Germania Inferior. În jurul anului 80 p.Chr., s-a construit cel mai lung apeduct roman, care aducea apă din munții Eifel.

În anul 455, orașul a fost cucerit de franci. Populația locală vorbea încă limba latină, paralel cu limba francă a cuceritorilor, care cu timpul a devenit prevalentă. Sub dinastia Ottonă, orașul Köln se apropie de Sfântul Imperiu Roman de Națiune Germană, datorită împărătesei Theophana, soția lui Otto I, care avea o reședință în Köln. Începând cu secolul al X-lea, orașul, devenind centru politic și religios ca arhiepiscopat autonom, cunoaște o continuă dezvoltare. În acest timp începe construcția primelor biserici în stil romanic. Aducerea osemintelor celor trei Regi Magi de către Arhiepiscopul Rainald von Dassel în anul în anul 1164 a făcut din Köln un important loc de pelerinaj.



 **Orașul Köln în anul 1531** –
Gravură în lemn de Anton von Worms



Clădiri medievale



Primăria din Köln

În perioada târzie a Evului Mediu, Köln devine cel mai mare oraș al Germaniei, în 1180 se începe construcția unui zid de apărare cu 12 porți (unele s-au păstrat până în zilele noastre), construcție terminată în 1225. Începând din secolul al XII-lea, orașul Köln primește - alături de Ierusalim, Roma și Constantinopol - denumirea de "Sancta" ("Sfânt"): "Sancta Colonia Dei Gratia Romanae Ecclesiae Fidelis Filia" ("Sfântul oraș Köln prin grația lui Dumnezeu, fiu credincios al Bisericii Romane"). În anul 1248, se începe construcția unei impunătoare catedrale (Domul) în stil gotic, pentru a adăposti sfintele relicvii ale celor trei Regi Magi. Îndelungatele lupte pentru supremație între arhiepiscopii din Köln și burghezia orașului se sfârșește provizoriu în anul 1288 în urma bătăliei de la Worringen,

câștigată de contele von Berg și de cetățenii orașului. Arhiepiscopii păstrează doar supremația religioasă, Köln-ul devine oraș imperial liber, act oficializat însă deabia în anul 1475.

Războiul de 30 de ani, care a devastat Germania, nu a afectat orașul Köln, care prin tratative subtile și plata unor importante sume de bani, a putut evita asediile și jaful diverselor armate în trecere. În schimb realizează câștiguri substanțiale prin producția de arme și prin comerț.

După ocuparea orașului de către trupele franceze în anul 1794, întreaga regiune renană de vest cu capitala la Aachen este anexată la Franța. Prin Tratatul de la Viena din 1815, orașul Köln este încorporat regatului Prusiei. În anul 1880, după 632 ani, construcția Domului este încheiată, cel puțin în parte, pentru că și în prezent se mai lucrează la repararea daunelor pricinuite de al doilea război mondial, în care - în urma bombardamentelor aliate nimicitoare - 90% din oraș a fost totalmente distrus (Domul, situat în imediata apropiere a gării centrale, a scăpat ca prin minune). La sfârșitul războiului, în 1945 populația orașului scade de la 800.000 de locuitori, la 40.000. Cifra inițială este refăcută în 1959.



Religia



Domul din Köln - Vedere frontală

Istoric, orașul Köln este predominant catolic (40% din locuitori), în rest sunt protestanți (20%), musulmani (10%, turci și curzi), alte religii (30%). Arhiepiscopatul din Köln există din anul 313, iar Domul reprezintă un adevărat semn distinctiv al orașului. Domul din Köln a fost înscris în anul 1996 pe lista patrimoniului cultural mondial UNESCO.

Până la terminarea construcției Domului, biserica mănăstirii benedictine Groß St. Martin domina silueta orașului. Semnificația religiei în istoria Köln-lui reiese și din stema orașului: cele trei coroane ale Sfinților Regi Magi și 11 lacrimi ale Sfintei Ursula și ale însoțitoarelor sale, care - conform tradiției - au suferit martiriul la Köln.



Biserica Groß St. Martin



În afara Domului, capodoperă a stilului gotic în arhitectură, Köln-ul numără 12 biserici în stil romanesc, importantă atracție turistică: St. Severin, St. Maria Lyskirchen, Basilica St. Andreas, St. Aposteln, St. Gereon, St. Ursula, St. Pantaleon, St. Maria in Kapitol, Groß St. Martin, St. Georg, St. Kunibert și St. Cecilia.

Un eveniment important în viața religioasă a orașului l-a constituit cea de a "XX-a Zi Internațională a Tineretului" din luna august 2005, la care au luat parte tineri din 196 de state. La ceremonia religioasă finală din Marienfeld, oficiată de Papa Benedict al XVI-lea, au fost prezenți peste 1.000.000 de participanți.

Comunitatea ebraică din Köln este una din cele mai vechi din Europa la Nord de Munții Alpi, și este menționată în documente încă în anul 321. Aproape dispărută în urma Holocaustului, cunoaște din nou o continuă dezvoltare. Din toate sinagogile distruse în "Noaptea de cristal" ("Novemberpogromnacht", 9/10 noiembrie 1938) a fost reconstruită una singură.

KölnTourismus



Regelmäßige Stadtrundfahrten

1,5 Stunden Stadtrundfahrt (Deutsch/Englisch) im original Berlin Doppeldecker Cabriobus vorbei an den römischen Baudenkmälern, mittelalterlichen Stadttoren und romanischen Kirchen. Sie sehen den Dom, das 4711 Haus, das Rathaus, den Gürzenich sowie auch viele moderne Bauten und Einkaufszentren.

Mindestteilnehmer je Fahrt sind 5 Erwachsene. Gruppen empfehlen wir eine telefonische Voranmeldung.

Abfahrt: Neben KölnTourismus / Dom / Hbf **Dauer:** ca 1,5 stunden **Preise:**

Sprachen:

Deutsch und Englisch

Erwachsene	10,00	Euro pro Person
Kinder (6-14 Jahre)	5,00	Euro pro Person
Köln WelcomeCard	9,00	Euro pro Person

Ticketverkauf:

KölnTourismus Service Center gegenüber dem Dom;
ab 15 Minuten vor Abfahrt auch beim Fahrer.

Veranstalter:
CCS Busreisen GmbH
Marienstr. 67
50767 Köln
Tel. 0221/9 79 25 70/71
Fax 0221/79 59 85
E-Mail: ccs.busreisen@netcologne.de
Internet: www.ccs-busreisen.de

Abfahrtszeiten:

**01. April bis
31. Oktober**

täglich

10.00 Uhr

12.00 Uhr

14.00 Uhr

freitags und samstags zusätzlich 16.00 Uhr



KÖLN – Aachen - KÖLN

Rezervarea la THALYS pentru a merge si cu un tren rapid !!! sic !!!!!

International trains: Thalys (THA), Eurostar (EST)

You can travel by Thalys (THA) from Cologne to Paris via Brussels in less than 4 hours without changing trains. There are six Thalys services daily linking Köln Hauptbahnhof, Köln-Deutz and Aachen with Liège Guillemins, Brussels Midi/Zuid and Paris-Nord. The Eurostar international high-speed train (EST) links Paris and Brussels with Great Britain via the Channel Tunnel.

Selection single ride

Station/Stop	Date	Time	Duration	Chg. Products	Standard fare
Köln Hbf	We, 05.08.09	dep 12:43	0:37	0	THA 24,00 EUR (incl. Res.)
Aachen Hbf	We, 05.08.09	arr 13:20			

Köln Hbf	We, 05.08.09	dep	12:43	8 C-F	THA 9438	Thalys
Aachen Hbf	We, 05.08.09	arr	13:20	9		Subject to compulsory reservation, Bordbistro

Selection return journey

Station/Stop	Date	Time	Duration	Chg. Products	Standard fare
Aachen Hbf	We, 05.08.09	dep 17:10	1:02	0 RE	28,80 EUR NRW-fare
Köln Hbf	We, 05.08.09	arr 18:12			

1 adult,

Aachen Hbf	We, 05.08.09	dep	17:10	8	RE 4877	Regional-Express
Köln Hbf	We, 05.08.09	arr	18:12	3		Number of bicycles conveyed limited

 **SBB CFF FFS**
BILLETT + RESERVIERUNG
CIV 85

6063683959

01ERW.

30	🕒	VON/DE/DA	→ NACH/A	30	🕒	KL. CL.
05/08 *	12H43 *	KOELN HBF *	→ AACHEN HBF → *	*	13H20 *	2 *
 9438 TGH WAG. 25: NICHTR			01SITZ DUO	PLATZ NR 52 01GANG		

THALYS RESERVIERUNG
 TARIF MIT BEDINGUNGEN

BEFOERDERER
1080

CHF *****7.00

558698442 PNR: SPCDAS BF THBFDRA OF01AD
 BASEL SBB
 256340 0135 0000702 15.06.2009 19:35

 **SBB CFF FFS**
BILLETT + RESERVIERUNG
CIV 85

6063683958

01ERW.

30	🕒	VON/DE/DA	→ NACH/A	30	🕒	KL. CL.
05/08 *	12H43 *	KOELN HBF *	→ AACHEN HBF → *	*	13H20 *	2 *
 9438 TGH WAG. 25: NICHTR			01SITZ DUO	PLATZ NR 51 01FENSTER		

THALYS RESERVIERUNG
 TARIF MIT BEDINGUNGEN

BEFOERDERER
1080

CHF *****7.00

558698431 PNR: SPCDAS BF THBFDRA OF01AD
 BASEL SBB
 256339 0135 0000702 15.06.2009 19:35



Thalys - Trenul de 300 km / ora de la Koln pina la Aachen in numai 37 minute,

24 Euro/persoana la clasa a 2-a.

Aachen:

de la 13.20 pina la 17.10

5August 2009



Dupa 40 de ani !



[Nu ne-am vazut timp de 40 de ani !!!]

Si acum 40 de ani ! [pro memoriam]

Fotografiile noastre de pe Tabloul de absolvire a liceului promotia 1965



Aachen

De la Wikipedia, enciclopedia liberă

.....[[vezi si linkurile de la sfirsit](#)] si http://de.wikipedia.org/wiki/Aachener_Dom

Coordonate:  50°46′″N 6°6′″E

Primăria

din Aachen

Aachen

Stemă



Localizare



Administrație

Țară	Germania 
Land	Renania de Nord-Westfalia
Regiune admin.	Köln
District	District urban
Primar	Jürgen Linden (SPD)
Partide guvernante	CDU / SPD / Grüne

Statistici de bază



Suprafață	160,83 km²
Altitudine	266 m
Populație	258.770
- Densitate	1.609 /km² (4.167 /sq mi)



Aachen (franceză Aix-la-Chapelle, olandeză Aken, valonă Âxhe, rp Ochen, spaniolă Aquisgrán, latină Aquisgranum), este cel mai vestic oraș al Germaniei, situat în landul Renania de Nord-Westfalia, la granița cu Belgia și Olanda, și **la 65 de km vest de Köln.**

Limba regională (recunoscută) la Aachen e ripuara. Orașul este centrul regiunii Aachen, aparținând districtului Köln.



Aachen (Domul și Primăria în centrul imaginii)

Geografie

Orașul Aachen este un oraș din vestul Germaniei, având și densitatea cea mai mare a populației. Este amplasat la granița a trei țări (Germania, Belgia și Olanda), la o distanță de cca.

30 km nord de masivul muntos Hohen Venn, într-o depresiune prin care curge râul Wurm, care se varsă în Ruhr. Orașul se află în bazinul hidrografic al râului Maas-Rin, la nord de poalele munților Eifel, munți unde se află un parc național.

Punctul cel mai înalt al orașului este situat în sud-est, la o altitudine de 410 m, iar punctul cu altitudinea cea mai joasă este situat în nord, la o altitudine de 125 m. Lungimea hotarelor orașului însumează 87,7 km, din care 23,8 km reprezintă granița cu Belgia și 21,8 km cu Olanda. Lățimea maximă a orașului este de 21,6 km.

Localități învecinate

Începând de la nord-vest, în direcția acelor de ceasornic, orașul se învecinează cu:

- localități din Germania: Herzogenrath, Würselen, Eschweiler, Stolberg și Roetgen
- localități din provincia belgiană Lüttich: Monschau (Kreis Aachen); Raeren, Kelmis și Plombières
- localități din provincia olandeză Limburg: Vaals, Gulpen-Wittem, Simpelveld, Heerlen și Kerkrade

Împărțirea administrativ-teritorială a orașului

Orașul este împărțit în 7 sectoare, fiecare cu un centru de coordonare. Reprezentanții orașului sunt aleși de cetățenii orașului.

Cele 7 sectoare sunt:

1. Aachen centru
2. Brand
3. Eilendorf
4. Haaren
5. Kornelimünster/Walheim și Oberforstbach
6. Laurensberg, Vaalserquartier
7. Richterich



Populația

În 1890 orașul avea cca. 100 000 de locuitori. Azi are peste 250 000 de locuitori.

Clima

Orașul cu regiunea din jurul său are o climă temperat-oceanică, cu ierni blânde și veri umede și răcoroase.

Istorie



Altarul Domului din Aachen

Regiunea orașului este locuită din timpuri străvechi, fapt atestat de urmele istorice din neoliticul timpuriu (3000 - 2500 î.e.n.) descoperite în Lousberg (cremene de aprins focul). În epoca bronzului și epoca timpurie a fierului, regiunea este locuită de celți, fapt atestat de mormintele descoperite în

regiunea Aachen. După celți, regiunea este locuită de romani. S-au descoperit urme de băi militare romane din secolul I e.n. (datorită prezenței apelor termale). Soldații romani fondează orașul în secolul I e.n., după faimoasele băi termale (Bad Aachen). Prezența francilor este semnalată prin dovezi istorice din secolul VII (morminte). În timpul regelui franc Pippin cel scurt, se construiește în Aachen curtea regală, care este menționată în manuscriptul Aquis villa, din 765. Fiul lui Pippin, Carol cel Mare stabilește aici reședința Imperiului franc, orașul devenind astfel un important centru de artă. În timpul domniei sale se construiesc aici un palat și o capelă (pe locul Domului de astăzi). Fiul lui Carol cel Mare, Ludovic Evlaviosul, este încoronat în anul 813 în capela din Aachen. Carol cel Mare moare aici, fiind înmormântat în curtea Capelei din Aachen, la 28 ianuarie 814. Încoronarea nepotului lui Carol cel Mare, Lothar I, are loc tot în această capelă, în secolul IX.

Aachen a fost locul de încoronare a împăraților Sfântului Imperiu Roman între anii 813 și 1531.

An	Eveniment
936	Otto I este încoronat ca rege al francilor de est. Orașul va rămâne timp de 600 de ani loc de încoronare a regilor.
1165	Friedrich I Barbarossa dispune să fie declarat sfânt Carol cel Mare. Un an mai târziu, orașul primește dreptul de a bate monedă proprie.
1171	Începe construcția primei părți a zidurilor cetății.
1248	Aachen este cucerit de Wilhelm von Holland , după 6 luni de asediu (prin blocarea aprovizionării cu apă a orașului de către asediatori). Wilhelm von Holland se încoronează aici ca rege.
1257	Se încheie centura exterioară a zidului de apărare al orașului 1357.
1258	Prima menționare a țesătorilor. Producerea țesăturilor era o ramură economică importantă a orașului.
1330	Începe construirea Primăriei, care durează între 1330 - 1349.
1349	Începe pelerinajul din împrejurimi spre Aachen, care se repetă la fiecare 7 ani. <i>Seit 1238 findet die Aachener Heiligtumsfahrt statt, eine Wallfahrt, bei der die Reliquien des Doms von den Gläubigen besichtigt werden können. Diese Reliquien befinden sich im Marienschrein (1220–1239), der sich im vorderen Teil der Chorhalle befindet. Bei den Reliquien soll es sich um die Windel(n) und das Lendentuch Christi, das Marienkleid und das Enthauptungstuch Johannes des Täufers handeln. Seit 1349 findet diese Wallfahrt in einem Turnus von sieben Jahren statt; die letzte Aachener Heiligtumsfahrt war im Jahr 2007 und stand unter dem Motto „Kommt, und ihr werdet sehen“.</i>

1500	Aachen devine parte a Niederrheinisch-Westfälischen Reichskreises .
1520	Carol Quintul este încoronat ca rege.
1601	Un recensământ evaluează numărul populației la 14.171 de persoane, din care 2.829 sunt cetățeni ai orașului.
1668	Se semnează tratatul de pace prin care se încheie Războiul de Devoluțiune dintre Franța și Spania (1667-1668).
1748	Se semnează tratatul de pace prin care se încheie Războiul pentru succesiunea la tronul Austriei (1740-1748).

Economia

Economia orașului se axează pe industrie, învățământ și cercetare, transporturi și turism.

Industrie

Principalele ramuri industriale sunt:

- Industria de mașini
- Industria extractivă (orașul este un important centru minier pentru exploatarea cărbunelui și a minereului de fier)
- Industria electrotehnică (Fabrica de becuri electrice)
- Industria chimică (Fabrica de cauciuc, Fabrica de geamuri)
- Industria alimentară (producție de dulciuri, de ciocolată)
- Industria textilă: în trecut, în Aachen existau numeroase manufacturi de țesătorie, de vopsire a țesăturilor, ca și de producere a acelor de cusut. Acestea s-au mutat acum în Orientul Îndepărtat (Asia).

Transporturi

Orașul Aachen este un important nod rutier și de cale ferată. Trenurile de mare viteză asigură legături rapide cu orașe din trei țări.

Învățământ și cercetare

Există patru mari colegii și universități, în care învață aproximativ 40.000 de studenți: Universitatea Tehnică Rhineland-Westphalia (RWTH, fondată în 1870), Universitatea de Științe Aplicate, Universitatea Catolică de Științe Aplicate și Academia de Muzică. Pe lângă activitatea de cercetare desfășurată în universități, orașul dispune de numeroase centre de cercetare, printre care trei Institute Fraunhofer, cea mai mare

clinică universitară din Europa, și Centrul de cercetare Ford din Aachen. Orașul găzduiește numeroase manifestări științifice din domeniul cercetării de vârf.

Turism

Punctele de atracție turistică sunt reprezentate de numeroase clădiri, monumente și muzee, precum și de izvoarele termale.



🏰 Dom, fațada de nord



🏰 Tronul de marmură a lui Carol cel Mare

Domul din Aachen simbolul orașului, a fost clădit în anul 800 d.C. de către arhitectul Odo (Eudes) de Metz, pe locul capelei din timpul lui Carol cel Mare, la comanda împăratului. Are cupole de formă ortogonală. Conține tronul și osemintele împăratului Carol cel Mare. **Aici în Dom au fost încoronați, între 936 și 1531, peste 30 de monarhi. Domul este o capodoperă a stilului gotic, loc de pelerinaj al credincioșilor din 1349 (pelerinaj care se repetă la fiecare 7 ani).** Domul a fost înscris în anul 1978 pe lista patrimoniului cultural mondial UNESCO.



Clădiri, monumente și muzee:



Haus Löwenstein

Casa Löwenstein (Haus Löwenstein) a fost clădită în 1345, în același timp cu primăria orașului. Împreună cu Domul și primăria, face parte din puținele clădiri gotice a orașului care au supraviețuit incendiului din 1656. Din cauza tavanului boltit al pivniței (ca un beci pentru butoaie de vin) se presupune că ar fi fost inițial un local. Mai târziu a fost folosită ca locuință, numele provenind probabil de la Ida von Löwenstein 1478, care a locuit aici.

Primăria orașului Aachen a fost clădită în secolul IX, în stil gotic, dar turnul Granus datează din timpul lui Carol cel Mare. Sunt remarcabile cele 5 fresce din interior, realizate de pictorul Alfred Rethel (n.1816 - d.1859). Pereții sunt împodobiți cu picturi ca Mărul, coroana imperială și sabia lui Carol cel Mare. Clădirile din jur sunt în stil baroc.

Grashaus: lângă piața de pește, se află o clădire numită casa gras, care avea fațada primăriei vechi 1267. Clădirea a servit ca închisoare și judecătorie. În anul 1886, se realizează fațada care se poate vedea și astăzi.

Elisenbrunnen (Fântâna Eliza). Această fântână se află în Piața Friedrich-Wilhelm-Platz fiind construită în 1827 de Johann Peter Cremer și Karl Friedrich Schinkel (1781 - 1841), lângă Primărie și Dom. Este complet distrusă, la fel ca o mare parte a orașului, în timpul celui de Al Doilea Război Mondial, fiind reconstruită, exact ca forma originală, în 1953. O placă comemorativă amintește numele unor personalități renumite care au băut apă din această fântână, ca Petru cel Mare, Frederic cel Mare, Giacomo Casanova și Georg Friedrich Händel.

Alte obiective turistice sunt: Ponttor (o poartă a orașului), Clinica universitară (cu o arhitectură interesantă), cartierul Burtscheid, fântâni și statui, Elisenpark, Muzee, Teatrul, Opera sau ansamblurile corale ale orașului.

- **Izvoarele termale** Orașul Aachen este o stațiune balneoclimaterică renumită pentru apele sale termale, printre care se numără cele mai fierbinți izvoare termale din Europa. Galerie de imagini:

Domul vedere interioară



Domul vedere exterioară





778: Victoria lui Carol cel Mare împotriva sarazinilor din Córdoba, Frescă de Alfred Rethel (Sala de încoronare din primăria orașului Aachen)



Elisenbrunnen



Couven-Pavillon



Teatrul

Legături externe



Wikimedia Commons conține materiale multimedia legate de **Aachen**



Caută **Aachen** în Wikționar, dicționarul liber.



La **Wikicitat** găsiți citate legate de **Aachen**.

- Fotogalerien zu Brunnen, Denkmälern und anderem in und um Aachen von Franz-Josef Wirtz
- Panorama-Aufnahmen von den Sehenswürdigkeiten Aachens
- Aachen gestern und heute
- Aachen: Sehenswürdigkeiten (Bilder/Rundgang)
- Aachen: Weihnachtsmarkt
- Portal Stadtgeschichte des Arbeitskreises Denkmalpflege als Wiki
- Arnoldus Ludovicus Antonius Robens, Historiker und Heraldiker, beigeordneter Bürgermeister zu Aachen
- Aachen im WikiTravel-Reiseführer
- Aachen für Touristen (Website der Deutschen Zentrale für Tourismus e.V.)
- Übersichtskarte der Aachener Innenstadtkirchen (kath. und evang.)
- Jüdische Kulturtage Aachen 2007
- Sursa=<http://de.wikipedia.org/wiki/Aachen>
- Webseite des gescheiterten Projekts "Bauhaus Europa"
- aachen.de: City of Aachen

Sfântul Imperiu Roman

De la Wikipedia, enciclopedia liberă



Acvila bicefală, simbol al imperiului

Sacrum Romanum Imperium

(la)

Heiliges Römisches Reich (de)

Sacro Romano Impero (it)

Svatá říše Římská (cs)

Sfântul Imperiu Roman

← ? 962 – 1806 ↓



Steag



Stemă

Capitală

Viena 1438 – 1806

Limbă/limbi

latină, germană,
italiană, cehă,
neerlandeză, franceză
și multe altele

Sfântul Imperiu German în 1648, după Pacea Westfalică



Sfântul Imperiu Roman (în latină *Sacrum Romanum Imperium*, în germană *Heiliges Römisches Reich*), numit din 1512 alternativ și Sfântul Imperiu Roman de Națiune Germană (în lat. *Sacrum Romanum Imperium Nationis Germanicae*, în germ. *Heiliges Römisches Reich Deutscher Nation*) a fost denumirea oficială a imperiului s-a întins în Europa Centrală din perioada Evului Mediu și până în anul 1806, când a desființat la inițiativa lui Napoleon, care dorea demnitatea de împărat pentru sine însuși. Sfântul Imperiu Roman s-a format în anul 962 în partea răsăriteană a fostului Imperiu Carolingian, odată cu domnia lui Otto I. În mentalitatea medievală exista o continuitate perfectă între Imperiul Roman și Sfântul Imperiu Roman, prin particula "sfânt" evidențiindu-se faptul că Imperiul Roman devenise unul creștin, spre deosebire de vechiul imperiu roman, care fusese unul păgân. La fel ca Biserica Romano-Catolică, și Sfântul Imperiu Roman se înțelegea pe sine ca fiind continuatorul deplin al civilizației romane. Odată cu afirmarea naționalismului, la denumirea "Sfântul Imperiu Roman" (care era o structură supranațională) au fost adăugate cuvintele "de Națiune Germană", făcându-se de atunci încolo eforturi pentru transformarea acestuia într-un stat național german. Sfântul Imperiu Roman a fost instrumentalizat de naționaliștii germani, care au vrut să vadă în el "Primul Reich" german.

Religie	Catolicism
Formă de guvernare	Monarhie
Împărat	lista
Legislativ	Reichstag Evul Mediu,
Epoca istorică	Epoca Modernă
- Încoronarea lui Otto I	2 februarie 962
- Konrad II asumă coroana Burgundiei	1034
- Pacea de la Augsburg	25 septembrie 1555
- Pacea de la Westfalia	24 octombrie 1648
- formarea Confederației Rinului	12 iulie 1806

Precedat de

 Francia

Succedat de

Imperiul Austriac 
 Confederația Rinului 
 Primul Imperiu Francez 
 Prusia 
 Provinciile Unite 
 Confederația Veche a Elveției  care
 fost

Caracteristicile imperiului

Sfântul Imperiu Roman nu a fost un stat național, ci un imperiu. În ciuda faptului că majoritatea populației sale și a elitei politice erau de etnie germană, conducătorii săi se vedeau ca cetățeni romani, continuatori ai tradiției statale a Romei antice. La zenitul său, imperiul cuprindea majoritatea teritoriului în care astăzi se află Germania, Austria, Elveția, Liechtenstein, Belgia, Luxemburg, Țările de Jos, Cehia, Slovenia, la fel ca și partea estică a Franței, o parte din Italia, și părțile occidentale ale Croației și Poloniei. Începuturile sale converg către data încoronării lui Carol cel Mare (denumit și Charlemagne - 742/814) cu ocazia Crăciunului din anul 800, de către papa Leon al III-lea și a durat până la abdicarea lui Francisc al II-lea, în anul 1806, în timpul războaielor napoleonene. Limba oficială a imperiului a fost limba latină, alături de care germana a fost ridicată la statut oficial de-abia în timpul domniei lui Iosif al II-lea, Împărat Roman. Alături de latină și germană (cu toate dialectele sale), în imperiu erau utilizate și limbile slave, precum și franceza și italiana.

Începutul imperiului

În secolul al optulea era noastră Imperiul carolingian se dezmembrase. Împăratul Ludovic cel Pios își împărțise imperiul în trei între fiii săi: Franca era a lui Carol cel Pleșuv, Germania aparținea lui Ludovic Germanicul (fără teritoriul dintre Elba și Oder) iar teritoriul dintre Franca și Germania odată cu Italia erau în stăpânirea lui Lothar I. Cu timpul, teritoriul franco-german va fi alipit la Germania iar Italia va deveni regat. Burgundia va deveni și ea regat independent. Astfel în secolul al nouălea în Apus existau: Regatul Franciei, al Burgundiei, al Germaniei și al Italiei.

Otto cel Mare, regele Germaniei cucerește Boemia și Moravia de la unguri, teritoriile slavilor dintre Elba și Oder. Atrăși de bogățiile Italiei, feudații germani, în frunte cu Otto, cuceresc nordul și centrul peninsulei iar Statul Papal cu Roma sub protecția Sfântului Imperiu, Veneția și Genova erau independente. Otto a obținut la Lechfeld (în centrul Germaniei), în 955 o splendidă victorie împotriva maghiarilor care invadeau periodic Apusul. Otto se proclamă la Pavia (așezată în Italia de nord) rege al Italiei și în 962, la Roma, papa îl încoronează ca împărat al Sfântului Imperiu de Națiune Germană (962-1804).

Urmașul lui Otto, împăratul Henric al IV-lea al Sfântului Imperiu Roman (Heinrich IV, 1056-1105), pierde lupta pentru investitură cu papa Grigore al VII-lea și este silit de către papă să pelerineze din Speyer până la Canossa (localitate din Italia de nord). De atunci, papa alege personal episcopii. Aceasta va marca decăderea Imperiului German. După moartea împăratului Frederic al II-lea, "Barbarossa", ce reușise temporar să unifice Italia, obținând și titlul de rege al celor două Sicilii, și după stingerea dinastiei Hohenstaufen, titlul de împărat romano-german va desemna un suveran lipsit de orice putere. Principii, înalții prelați, orașele Imperiului, marea mulțime de nobili (chiar de rang inferior) vor urmări doar satisfacerea propriilor ambiții și interese: fapt care va duce la anihilarea autorității pe care o deținea în Europa apuseană Sfântul Imperiu Roman De Națiune Germană.

Apoi titlul de împărat roman îl va păstra ambițioasa casă de Habsburg cu toate că era un titlu lipsit de orice putere. După Războiul de 30 de ani, în Pacea Westfalică (1648), Imperiul a pierdut o mare parte din teritoriu: Lorena, Alsacia, o parte din Țările de Jos (Republica Olandeză), Elveția etc. Imperiul se va fărâmița în aproximativ 360 de state independente. El a continuat să existe pe hârtie și va fi desființat oficial abia în 1806 de către Napoleon Bonaparte.

Numele dinastiei de Habsburg se leagă de istoria Imperiului Roman de Națiune Germană și mai târziu de cel austriac. Viena, reședința Habsburgilor, devine cu intermitențe capitala Sfântului Imperiu Roman aproximativ din 1400 până în 1806. Din 1804 Viena este capitala noului Imperiu Austriac (până în 1804 Austria a fost arhiducat, Habsburgii deținând multe teritorii și în afara Sfântului Imperiu) și pentru doi ani (1804-1806) reședința împăratului cu coroană dublă (Germană și Austriacă). După renunțarea forțată la coroana Sfântului Imperiu și la numele de Împărat Romano-German, Francisc al II-lea, la cerința lui Napoleon, transformă Austria în imperiu, succesor al defunctului Imperiu Roman de Națiune Germană.

Austria și Habsburgii

Numele dinastiei este dat de castelul Habsburg din Suabia. Castelul a fost ridicat în secolul al-X-lea de un senior suab, Gortrand cel Bogat. Un urmaș al contelui pe nume Werner și-a luat numele de conte de Habsburg transmitându-l urmașului său. În 1271 Rudolf de Habsburg devine împărat roman de națiune germană și intră în conflict cu regele Boemiei. Rudolf iese victorios și ia în stăpânire Austria și Tirolul. Urmășii săi vor alipi alte teritorii, ca în 1526 când Ferdinand I cucerește Boemia. Mai mult de 400 de ani vor fi Habsburgii Împărații Sfântului Imperiu Roman până la desființarea lui în 1806.

În 1804 Austria devine Imperiu (după anexarea teritoriilor dela stânga Rinului sub Napoleon I Bonaparte), iar împăratul German Francisc al II-lea este simultan și împărat Austriac numit Francisc I (Viena rămâne până la desființarea Imperiului Romano - German în 1806 capitala Sfântului Imperiu, o capitală dublă). Congresul de la Viena din 1815 (după a doua exilare a lui Napoleon I) a restaurat granițele Sfântului Imperiu, fără a restaura Imperiul însuși. Germania (numită Confederația Germană) devine o confederație de state independente conduse parlamentar de către Imperiul Austriac (Graf von Metternich), cu parlamentul în Frankfurt am Main. În 1866, în urma războiului Austro - Prusac, Austria este nevoită să se desprindă din Confederația Germană. În 1871 în urma războiului franco - prusac, abdică Napoleon al III-lea, iar Germania devine din nou imperiu sub conducere prusacă, fără Austria. Berlin devine capitala noului imperiu. Împreună cu teritoriile ocupate care nu au aparținut Confederației Germane se formează Imperiul Austro-Ungar. Deja în secolul al XVIII a alipit Austria în urma războaielor cu Imperiul Otoman noi teritorii balcanice (Iliria, Dalmația, Banatul de Timișoara etc.). Vecinul ei, Imperiul Musulman Otoman este supranumit "Bolnavul Europei". Deci nu are competiție serioasă în Balcani afară de tânăra Rusie care se erijează în apărătoare a ortodoxismului în Est, Austria duce o politică continuă de lupte pentru acapararea de noi teritorii. În cursul războiului de șapte ani Prusia obligă pe Habsburgi la cedarea bogatei regiuni Silezia. În anii 1789-1797 va lupta cu Franța. Acolo o revoluție a maselor populare sprijinită de burghezie a răsturnat monarhia Bourbonă instaurând o republică efemeră și măcinată pe dinăuntru de luptele interne. Austria, Spania, Prusia, Anglia puterile dominante ale Europei se proclamă apărătoare ale Bourbonilor dar vor suferi numai neajunsuri datorită unui general francez tânăr și capabil: Bonaparte. După primul război mondial Austria pierde teritoriile ocupate. Tratatul de la Saint - Germain și Versailles interzic atât Austriei cât și Germaniei o unificare.

Regiunile Imperiului Romano - German între anii 1684 - 1806

Sfântul Imperiu Roman de Națiune Germană se compunea din 1684 - 1806 din zece cercuri:

Austria	Bavaria	Suabia	Franconia sau Francia
Renania Inferioară	Renania Superioară	Saxonia Inferioară	
Saxonia Superioară	Westfalia	Burgundia	

Bibliografie



Wikimedia Commons conține materiale multimedia legate de **Sfântul Imperiu Roman**

- Extract din "Atlas des Enfants, ou nouvelle Méthode pour apprendre la Géographie...", A Lyon, Chez Jean-Marie Bruyset, Pere et Fils. M. DCC. XC. - 1790 (o ediție corectată și augmentată față de ediția originală din 1784).

Lista suveranilor germani

Aceasta este o listă a monarhilor germani, ce au domnit asupra teritoriului Germaniei de la crearea Regatului Franciei Răsăritene în 843 până la abolirea monarhiei în 1918.

Cuprins

- 1 Regatul Franciei Răsăritene și mai târziu Regatul Germaniei
 - 1.1 Regi
- 2 Confederațiile Germane, 1806–1871
 - 2.1 Confederația Rinului 1806-1813
 - 2.2 Confederația Germană 1815-1866
 - 2.3 Confederația Germană de Nord 1867-1871
- 3 Imperiul German (1871-1918)
- 4 Note

Regatul Franciei Răsăritene și mai târziu Regatul Germaniei

Regi

Nume	Casă	Rege	Împărat	Sfârșit	Note
Ludovic Germanul	Carolingieni	11 august 843	—	23 august 876	Fiul Împăratului Ludovic cel Pios
Ludovic cel Tânăr	Carolingieni	28 august 876	—	20 ianuarie 882	Fiul lui Ludovic Germanul; a condus Francia Răsăriteană, Ducatul Saxoniei și din 880 și Ducatul Bavariei
Carloman	Carolingieni	28 august 876	—	22 martie 880	Fiul lui Ludovic Germanul, conducea Ducatul Bavariei; din 877 a fost și Rege al Italiei
Carol cel Gras	Carolingieni	28 august 876	12 februarie 881	11 noiembrie 887	Fiul lui Ludovic Germanul, conducea Alemannia, Raetia, iar din 882 întregul Regat de Est

Arnulf de Carinthia	Carolingieni	30 noiembrie 887	25 aprilie 896	8 decembrie 899	Fiul lui Carloman
Ludovic Copilul	Carolingieni	21 ianuarie 900	—	20 august 911	Fiul lui Arnulf
Conrad I	Conradini	10 noiembrie 911	—	23 decembrie 918	
Henric I	Ottonieni	23 aprilie 919	—	2 iulie 936	
<i>Arnulf cel Rău</i>	Luitpoldingieni	919	—	921	Rival al lui Henric I
Otto I cel Mare	Ottonieni	7 august 936	2 februarie 962	7 mai 973	Fiul lui Henric I; încoronat Sfânt Împărat Roman în 961.
Otto II cel Roșu	Ottonieni	26 mai 961	25 decembrie 967	7 decembrie 983	Fiul lui Otto I; Rege al Germaniei 961–973; a fost încoronat Împărat în timpul vieții tatălui său
Otto III	Ottonieni	25 decembrie 983	21 mai 996	21 ianuarie 1002	Fiul lui Otto II
Henric II	Ottonieni	7 iunie 1002	26 aprilie 1014	13 iulie 1024	strănepotul lui Henric I

Conrad II	Salici	8 septembrie 1024	26 martie 1027	4 iunie 1039	stră-stră-nepotul lui Otto I
Henric III	Salici	14 aprilie 1028	25 decembrie 1046	5 octombrie 1056	Fiul lui Conrad II; Rege al Germaniei sub tatăl său 1028–1039
Henric IV	Salici	17 iulie 1054	21 martie 1084	31 decembrie 1105	Fiul lui Henric III; Rege al Germaniei sub tatăl său 1054–1056
<i>Rudolf von Rheinfeld</i>	Rheinfeld	15 martie 1077	—	15 octombrie 1080	Rival al lui Henric IV
<i>Hermann von Salm</i>	Salm	6 august 1081	—	28 septembrie 1088	Rival al lui Henric IV
<i>Conrad</i>	Salici	30 mai 1087	—	27 iulie 1101	Fiul lui Henric IV; Rege al Germaniei sub tatăl său 1087–1098, Rege al Italiei 1093–1098, 1095–1101.
Henric V	Salici	6 ianuarie 1099	13 aprilie 1111	23 mai 1125	Fiul lui Henric IV; Rege al Germaniei sub tatăl său 1099–1105, l-a forțat pe acesta să abdice.
Lothar III	Supplinburger	30 august 1125	4 iunie 1133	4 decembrie 1137	

Conrad III	Hohenstaufen	7 martie 1138	—	15 februarie 1152	Nepot al lui Henric IV; Rege rival al lui Lothar III 1127–1135
<i>Henric Berengar</i>	Hohenstaufen	30 martie 1147	—	august? 1150	Fiul lui Conrad III; Rege al Germaniei sub tatăl său 1147–1150
Frederic I Barbarossa	Hohenstaufen	4 martie 1152	18 iunie 1155	10 iunie 1190	Nephew de Conrad III
Henric VI	Hohenstaufen	15 august 1169	14 aprilie 1191	28 septembrie 1197	Fiul lui Frederic I; Rege al Germaniei sub tatăl său 1169–1190
<i>Frederic II</i>	Hohenstaufen	1197	—	1197	Fiul lui Henric VI; Rege al Germaniei sub tatăl său 1196
Filip de Șvabia	Hohenstaufen	6 martie 1198	—	21 august 1208	Fiul lui Frederic I; Rival al lui Otto IV
Otto IV	Welf	29 martie 1198	4 octombrie 1209	5 iulie 1215	Rival al lui Filip de Swabia; mai târziu rival al lui Frederic II; detronat în 1215; decedat 19 mai 1218
Frederic II	Hohenstaufen	5 decembrie 1212	22 noiembrie 1220	26 decembrie 1250	Fiul lui Henric VI; Rival al lui Otto IV până la 5 iulie 1215
<i>Henric VII</i>	Hohenstaufen	23 aprilie	—	15 august	Fiul lui Frederic II;

		1220		1235	Rege al Germaniei sub tatăl său 1220–1235
Conrad IV	Hohenstaufen	mai 1237	—	1 mai 1254	Fiul lui Frederic II; Rege al Germaniei sub tatăl său 1237–1250
<i>Henric Raspe</i>	Thuringia	22 mai 1246	—	16 februarie 1247	Rival al lui Frederic II
<i>Wilhelm de Olanda</i>	Olanda	3 octombrie 1247	—	28 ianuarie 1256	Rival al lui Frederic II și Conrad IV, 1247–1254
<i>Richard de Cornwall</i>	Plantagenet	13 ianuarie 1257	—	2 aprilie 1272	Rival al lui Alfonso de Castilia; nu a avut autoritate reală.
<i>Alfonso de Castilia</i>	Casa de Burgundia	1 aprilie 1257	—	1275	Nepotul lui Filip; Rival al lui Richard de Cornwall; nu a avut autoritate; mai târziu s-a opus lui Rudolf I; a renunțat la pretenții în 1275, decedat în 1284
Rudof I	Habsburg	29 septembrie 1273	—	15 iulie 1291	
Adolf de Nassau	Nassau	5 mai 1292	—	23 iunie 1298	
Albert I	Habsburg	24 iunie 1298	—	1 mai 1308	Fiul lui Rudolf I; Rival al lui Adolf de Nassau, 1298

Henric VII	Luxemburg	27 noiembrie 1308	13 iunie 1311	24 august 1313	
Ludovic IV	Wittelsbach	20 octombrie 1314	17 ianuarie 1328	11 octombrie 1347	Nepotul lui Rudolf I; Rival al lui Frederic 1314–1322
<i>Frederic the Fair</i>	Habsburg	19 octombrie 1314/ 5 septembrie 1325	—	28 septembrie 1322/ 13 ianuarie 1330	Fiul lui Albert I; Rival al lui Ludovic IV 1314–1322; rege asociat cu Ludovic IV 1325–1330
Carol IV	Luxemburg	11 iulie 1346	5 aprilie 1355	29 noiembrie 1378	Nepotul lui Henric VII; Rival al lui Ludovic IV, 1346– 1347
<i>Günther von Schwarzburg</i>	Schwarzburg	30 ianuarie 1349	—	24 mai 1349	Rival al lui Carol IV
Wenceslaus	Luxemburg	10 iunie 1376	—	20 august 1400	Fiul lui Carol IV; Rege al Germaniei sub tatăl său 1376–1378; detronat 1400; decedat 1419
<i>Frederic de Brunswick- Lüneburg</i>	Brunswick- Lüneburg	1400	—	1400	Rival al lui Wenceslaus
Rupert de Palatinate	Wittelsbach	21 august 1400	—	18 mai 1410	Stră-strănepot al lui Ludovic IV

Sigismund	Luxemburg	20 septembrie 1410/ 21 iulie 1411	3 mai 1433	9 decembrie 1437	Fiul lui Carol IV
<i>Jobst de Moravia</i>	Luxemburg	1 octombrie 1410	—	8 ianuarie 1411	Nephew de Carol IV; Rival al lui to Sigismund
Albert II	Habsburg	18 martie 1438	—	27 octombrie 1439	
Frederic III	Habsburg	2 februarie 1440	16 martie 1452	19 august 1493	
Maximilian I	Habsburg	16 februarie 1486	4 februarie 1508 Împărat ales	12 ianuarie 1519	Fiul lui Frederic III; Rege al Germaniei sub tatăl său 1486–1493; a adoptat în 1508 titlul de împărat ales cu acceptul papei
Carol V	Habsburg	28 iunie 1519	24 februarie 1530 Împărat ales din 1520	21 septembrie 1556	Nepotul lui Maximilian I; Împărat ales din 1519 încoronat de către Papă Pope; a abdicat în 1556; decedat 21 septembrie 1558;
Ferdinand I	Habsburg	5 ianuarie 1531	14 martie 1558 Împărat ales	25 iulie 1564	Nepotul lui Maximilian I; fratele lui Carol V; Rege de Germania sub fratele său Carol V 1531–1556; Ultimul rege încoronat în Catedrala de la Aachen.

Maximilian II	Habsburg	22 noiembrie 1562	25 iulie 1564 Împărat ales	12 octombrie 1576	Fiul lui Ferdinand I; Rege al Germaniei sub tatăl său 1562–1564
Rudolf II	Habsburg	27 octombrie 1575	2 noiembrie 1576 Împărat ales	20 ianuarie 1612	Fiul lui Maximilian II; Rege al Germaniei sub tatăl său 1575–1576
Matia	Habsburg	13 iunie 1612	13 iunie 1612 Împărat ales	20 martie 1619	Fiul lui Maximilian II
Ferdinand II	Habsburg	28 august 1618	20 martie 1619 Împărat ales	15 februarie 1637	Nepotul lui Ferdinand I;
Ferdinand III	Habsburg	22 decembrie 1636	15 februarie 1637 Împărat ales	2 aprilie 1657	Fiul lui Ferdinand II; Rege al Germaniei sub tatăl său 1636–1637
<i>Ferdinand IV</i>	Habsburg	31 mai 1653	—	9 iulie 1654	Fiul lui Ferdinand III; Rege al Germaniei sub tatăl său
Leopold I	Habsburg	18 iulie 1658	18 iulie 1658 Împărat ales	5 mai 1705	Fiul lui Ferdinand III
Iosif I	Habsburg	23 ianuarie 1690	5 mai 1705 Împărat ales	17 aprilie 1711	Fiul lui Leopold I; Rege al Germaniei sub tatăl său 1690–1705

Carol VI	Habsburg	27 octombrie 1711	27 octombrie 1711 Împărat ales	20 octombrie 1740	Fiul lui Leopold I
Carol VII	Wittelsbach	14 ianuarie 1742	14 ianuarie 1742 Împărat ales	20 ianuarie 1745	Soțul Mariei-Amalia , fiica lui Iosif I
Francisc I Ștefan	Lorraine	13 septembrie 1745	13 septembrie 1745 Împărat ales	18 august 1765	Soțul Mariei Tereza, fiica lui Carol VI
Iosif II	Habsburg- Lorraine	27 martie 1764	18 august 1765 Împărat ales	20 februarie 1790	Fiul lui Francisc I și Maria Theresa; Rege al Germaniei sub tatăl său 1764–1765
Leopold II	Habsburg- Lorraine	30 septembrie 1790	30 septembrie 1790 Împărat ales	1 martie 1792	Fiul lui Francisc I și Maria Theresa
Francisc II	Habsburg- Lorraine	7 iulie 1792	7 iulie 1792 Împărat ales	6 august 1806	Fiul lui Leopold II; A dizolvat Imperiul; a devenit Împărat al Austriei 1804–1835; decedat 1835

Confederațiile Germane, 1806–1871

Confederația Rinului 1806-1813

Nume	Titlu	Casa	Început	Sfârșit
------	-------	------	---------	---------

Napoleon I, Împărat al Francezilor	Protector al Confederației Rinului	Bonaparte	25 iulie 1806	19 octombrie 1813
---------------------------------------	---------------------------------------	-----------	---------------	-------------------

Confederația Germană 1815-1866

Nume	Titlu	Casa	Început	Sfârșit
Francisc I, Împărat al Austriei	Președinte al Confederației Germane	Habsburg- Lorraine	20 iunie 1815	2 martie 1835
Ferdinand I, Împărat al Austriei	Președinte al Confederației Germane	Habsburg- Lorraine	2 martie 1835	12 iulie 1848
Arhiducele Johann de Austria	Vicar Imperial ^[1]	Habsburg- Lorraine	12 iulie 1848	20 decembrie 1849
Frederic Wilhelm IV, Regele Prusiei	Împăratul Germanilor (ales)	Hohenzollern	ales Împărat al Germanilor de Adunarea de la Frankfurt pe data de 28 martie 1849, dar a refuzat coroana pe 3 aprilie 1849	
Frederic Wilhelm IV, Regele Prusiei	Președintele Uniunii Germane	Hohenzollern	26 mai 1849	29 noiembrie 1850
Franz Josef, Împărat al Austriei	Președinte al Confederației Germane	Habsburg- Lorraine	1 mai 1850	24 august 1866

Confederația Germană de Nord 1867-1871

Nume	Titlu	Casa	Început	Sfârșit
Wilhelm I, Regele Prusiei	Președinte al Confederației Germane de Nord	Hohenzollern	1 iulie 1867	18 ianuarie 1871 ^[2]

Imperiul German (1871-1918)

Nume	Titlu	Casa	Început	Sfârșit
Wilhelm I, Regele Prusiei	Împărat German	Hohenzollern	18 ianuarie 1871	9 martie 1888
Frederic III, Regele Prusiei	Împărat German	Hohenzollern	9 martie 1888	15 iunie 1888
Wilhelm II, Regele Prusiei	Împărat German	Hohenzollern	15 iunie 1888	9 noiembrie 1918